

ad Vishṇuis templum accedendum est. 130. Marutkar-
mapráyaścittam (v. cr.). 131 (fol. 195^b = B. 130^a).
Puríshotsargapráyaścittam. 132. Maunatyágapráya-
ścittam. 133. Fuscis (nīla) vestibus ne quis ad dei
templum accedito. 134. Dei simulacrum nisi ritibus
sollennibus non tangendum est. 135. Iracundia vitanda
est. 136. Ritibus a religione Vaishṇava alienis (*akarma-
nyam puṇyam*) utendum non est. 137. Rubris vestibus
indutus ne quis deum colito. 138. Noctu, lucernis non
accensis, ne ad templum accedito. 139. Ne nigris vesti-
mentis neve 140. illotis utitor. 141 (fol. 199^b = B. 132^a).
Ne ea offerat, quae a canibus relicta sunt (*śvānochchi-
shṭam*)¹. 142. Carne verrina comesta ne adorato. 143.
Aves *ἐπιδερμίσσι* instructas (*jālapāda*) ne edito. 144.
Lucernam qui tetigerit (nisi manibus lotis?) deum ne
colito. 145. A sepulcro reversus ne templum ingredit-
tor. 146. Liba sesamina (*piṇyāka*) ne comedito. 147.
Carnem verrinam die festo ne adhibeto (*चाराहमांसेन तु यो
मम कुर्वीत प्रायणं*)², neve 148. mulsum bibito, neve 149.
olus crocinum (*kausumbham śákam*) edito. 150. Vesti-
menta aliena ne gerito. 151 (fol. 203 = B. 135^a).
Quaecunque liba deo offeruntur, recens parata esse
debent. 152. Tus non sine floribus donandum est.
153. Templo adito calcei exuendi sunt. 154. De tym-
pano pulsando. 155. Qui gulae nimium indulserit, res
sacras nisi lustratus ne aggreditor. Inde ab hoc loco
usque ad caput 196. varii loci Vishṇui sacri (*tírtha*)
celebrantur. 156. De Saukaraka (rarius Saukara). Ubi
sacella sacerrima haec: Chakratírtha, Somatírtha, Gri-
dhraṇṇa³, Ákhotakatírtha, Vaivasvatatírtha⁴. 157. Eo-
dem loco motacilla mortua quum in Gangem projecta
esset, postea in mercatoris filium mutata est. 158. Quan-
tum eorum sit praemium, qui coram Vishṇu canunt et
saltant, narratione de Chāṇḍāla quodam probatur. 159.
Kokámukhae sacella enumerantur: Jalavindu, Vishṇu-
dhára, Vishṇupada, Vishṇusaras, Somatírtha (*सोमतीर्थ-
मिति ख्यातं कोकायां मम मंडले । यत्र पंचशिला भूमिर्विष्णुनाम्ना
तथांकिता*), Tungakúṭa, Anindya áśrama, Agnisaras,
Brahmasaras etc. 160. De Vadarikáśrama. 161 (fol.
228^b = B. 151^b). Vishṇus toto animo colendus est.
162. De Mandára eremo, qui in dextra Gangis ripa,

prope Vindhyam montem, situs esse dicitur. Ibi unde-
cim lacus sacri (*kuṇḍa*) esse traduntur. 163. De Śála-
grāma, ejusdemque nominis lapidibus⁵, et de Gaṇḍakí
fluminis sanctitate. 164. Gonishkramanatírtham. 165.
Stutasvámikshetram, ubi olim, quum Vishṇus Vásu-
devae forma se manifestaturus erit, Śāṇḍilya, Jájali,
Kapila, Upaśáyaka (?), Bhṛigu deum adoraturi esse
feruntur. 166. De Dváravatí ejusque sacellis. Yadu-
darum caedes paucis verbis eodemque fere modo narra-
tur, atque in Vishṇupurāṇa V, 37, excepto quod in nostro
libro Durvāsas Śāmbam exsecratur. 167. De Sānandúra.
(उत्तरे तु समुद्रस्य मलयस्य तु दक्षिणे.) 168. Lohárgala: ततः
सिद्धवटे भद्रे गत्वा वै त्रिंशद्योजनं । श्रेष्ठमध्ये वरारोहे हिमाचलस-
माश्रिते ॥ तत्र लोहार्गलं नाम etc. 169–196. De Mathurae
sanctitate. 197–202. De Vishṇuis simulacris. 197
(fol. 315^a = B. 207^b). De erigendis simulacris ligneis
(*Madhukae*, i. e. *Aśokae* lignum adhibetur). 198. De
lapideis. 199. De fictilibus. 200. De cupreis. 201.
De simulacris campanarum aere (*kāñśya*) factis. 202.
De argenteis et aureis. 203–206. De manium cultu
Náradae cum Nimi colloquium. 203 (fol. 325^a = 211^a).
De mundi creatione. Manium cultum primus Nimi,
Átreya filius (isque Manuis filius), mortuo filio insti-
tuisse fertur. 204. De lustranda familia. De ritibus et
silicernio proximis post mortuum cognatum diebus faci-
endis. 205. Dona in ceremoniis funebribus pontificibus
probis et generosis largienda sunt. Manes enim, si
viris genere infamibus (*kuṇḍa*, *gola*) munera offeran-
tur, e sedibus coelestibus expelli, Medhátithi regis
exemplo probatur. 206. Qui Bráhmaṇae in sacrificio,
divinis manibus oblato, quive alii in oblatione, majoribus
defunctis data, invitandi sint, docetur. Horum rituum
efficacitas laudatur. Cur, quae manibus fiant sacrificia,
igne comburantur, explicatur; qui homines a ritibus
arcendi sint, definitur etc. 207. *Madhuparkae*, i. e.
dapis aequalibus butyri liquefacti, lactis coagulati,
mellis partibus factae, origo mythica. Hoc loco in
Vishṇuis cultu illud ferculum adhiberi traditur. 208.
Preces in offerendo *madhuparka* recitandae. 209–228.
Sansárachakram, mundi circulus. His capitibus Náchi-
keta, quae a se in Tartaro improborum supplicia, justo-
rum praemia visa essent, enarrat. 209. Narratio de
Náchiketa et Uddálaka, Káthakopanishadis imitatione
expressa, et in hoc quidem capite divinus ille philosophi
fervor nonnullas certe in imitatore ingenii scintillas ac-
cendit. 210. Náchiketam ex inferis reversum viri sancti
quae ibi vidisset, interrogant. 211 (fol. 348^b = B. 228^a).
Scelesti enumerantur, qui mortui in Acheruntem prae-

¹ Vocabulum insolitum *śvāna* proxime legitur: श्वानो वै सप्त
जन्मानि गोमायुः सप्त वै तथा । जायेत etc.

² पायसादुद्धृतं किञ्चित्प्रायणं तत्प्रकीर्तितं Vratarāja.

³ Additur fabula de cane aurea et vulture, qui eo loco a Soma-
datta principe vulnerati, postea altera Kántirájae filia, alter Kalin-
garum regis filius nati sunt.

⁴ Locus beatitudinis aeternae, hominibus piis destinatus, in
hoc capite Śvetadvípa appellatur; alibi etiam reliquae insulae
mundanae, velut Kraunchadvípa, eidem usui inserviunt.

⁵ Cur Śálankáyanae, viri sancti, nomen cum hoc cultu conjun-
gatur, non apparet.